

[Fr. Kristiansen.]

skuffet, idet det mægtige Apparat, der hedder Varedirektoratet, i Dag er mere omfattende end nogen Sinde. Det har, saa vidt man kan se i Dag, lange Udsigter med Hensyn til at naa frem til den ønskede Afvikling.

Saa længe den nuværende Varemangel er saa fremherskende saavel her i Landet som i den Verden, der omgiver os, er der kun ringe Mulighed for en betydende Afvikling; thi at gaa stærkere frem, end den forhaandenværende Situation gør forsvarligt, vilde være et skæbnesvangert Fejlgreb baade for Produktionen og for Forbrugerne og derigennem for det hele Samfund.

Jeg kunde ogsaa i denne Anledning have Lyst til at sige til det ærede Medlem Hr. Hauch, der saa stærkt understregede, at vi maa frem til Frihed, at det er mit Parti meget interesseret i — men man kan ogsaa gaa for hurtigt frem. Det kan ikke nytte at gaa stærkere frem, end Situationen er moden til.

Jeg kan saaledes nævne et Tilfælde fra den senere Tid om Ophævelsen af Restriktionerne med Hensyn til animalske Foderstoffer. Forholdet er det, at viovre i Vestjylland ikke engang i Januar Maaned kunde købe de Rationer, det skulde have været muligt at købe i December Maaned. Af hvilken Grund, det har været Tilfældet, er ikke mig bekendt. Det er sandsynligvis ikke den højtærede Handelsministers Skyld, det er maaske heller ikke i hvert Fald alene den højtærede Landbrugsministers Skyld, da det muligvis er Landbrugsorganisationerne, der har nogen Skyld deri, men en Fejl maa der ligge paa et eller andet Sted, da det næsten i hele Vestjylland og Midtjylland ikke har været muligt at købe de animalske Foderstoffer, som Kortene skulde give Adgang til at købe. Naar saa samtidig Reguleringen ophæves, bliver Fordelingen i langt højere Grad ulige, idet de, der er heldige, faar disse Foderstoffer, medens de, der er mindre heldige og mindre raske i Vendingen, ingen faar.

En af de vigtigste Opgaver for Administrationen af denne Lov er at sikre, at vor sparsomme Valuta anvendes bedst muligt, det vil sige, at vi faar de mest nødvendige Varer til Landet, de, som er absolut nødvendige i Befolkningens daglige Forbrug, og som vi ikke selv har Mulighed for at fremstille, medens vi paa de Omraader, hvor vi selv kan fremstille Færdigvarerne, men mangler Raavarerne, selvsagt er interesseret i at faa fat i Raastofferne til Produktionen, saa at Fabrikshjulene kan komme i Gang og Arbejderne dermed faa forøgede Ind-

tjeningsmuligheder, der kan skabe Efterspørgsel og Beskæftigelse paa andre Omraader.

Det synes, som om vi nu er inde i en Udvikling, der gaar i Retning af, at vi faar stor Mangel paa udenlandsk Valuta til den stærkt efterspurgte Import, og da synes jeg jo, det gælder om, at vi sparer paa de rigtige Steder. En saadan Sparsommelighed har vel ogsaa i det store og hele fundet Sted, men vi har alligevel set Eksempler paa Indførsel af nogle Varegrupper, som ikke kan siges at være livsnødvendige for os. Selv om man maa indrømme, at Mandler er dejlige og vel ogsaa et sundt Næringsmiddel, saa er det dog noget vi ikke savnede særlig haardt under Krigen — det skulde da lige være paa Juleaften. At Kaffien og Middagsigaren ogsaa har deres Mission med Hensyn til at sætte os i den rette Stemning, en Stemning, der kan have sin Værdi for os og kan hjælpe med til at overvinde Tidens Genordigheder, er vist rigtigt nok, men med en meget alvorlig Mangel paa udenlandsk Valuta er det dog maaske et Spørgsmaal, om man ikke burde nøjes med en noget mindre Import paa disse og lignende luksusbetonede Omraader. Ude i den almindelige Befolkning, hvor Varemangelen paa mange Omraader er meget følelig, tror jeg, at man, hvis det er et Spørgsmaal om Valuta, ønsker i højere Grad at faa de mere nødvendige Varer indført.

Det er blevet mig meddelt fra Forretningskredse, at der er opstaaet visse Uoverensstemmelser mellem Importørerne og Direktoratet for Vareforsyning vedrørende Importen fra England, dels fordi Importbevillingerne forsinkes stærkt under Direktoratets Behandling, dels fordi Direktoratet har standset Bevillingstildelingen vedrørende visse Varegrupper, uden at der er givet Importørerne fyldestgørende Underretning herom. Dette kan have sine gode Grunde, men den herskende Usikkerhed er ikke egnet til at fremme Samhandelen med England og sikre Landets Forsyninger. Tidspunktet er saa fremrykket med Hensyn til Lovforslagets Behandling her i Tinget, at jeg ikke skal foreslaa Udvalgsbehandling, hvad jeg ellers kunde have ønsket for at faa en Udtalelse af den højtærede Minister i den Anledning.

En stor Opgave er det imidlertid at fordele de hjemførte saavel som de hjemmeproducerede Varer bedst muligt blandt Forbrugerne, at lede denne Varestrom ad de rigtige Kanaler. Her er et Omraade, hvor en Storm af Kritik, baade berettiget og uberettiget Kritik — og jeg vil mene